

STREEKVOS NEDERLAND EDITIE 16

17-04-2026

Locatie: Langesteeg, Leusden
Afstand: 18 km

De Tweede Wereldoorlog heeft Nederland veel gebracht, van diepe ellende tot bijzondere herinneringen en monumenten, zoals onderstaande Grebbelinie bunker (tekst: Gemeente Leusden):

De Duitse bunker aan de Langesteeg is omgebouwd tot een klein museum.

De Grebbelinie is een militaire verdedigingslinie die stamt uit de tweede helft van de 18e eeuw. Het was een waterlinie, die voor een groot deel gecombineerd werd met een linedijk waarin het leger zich kon verschansen in loopgraven, kazematten en bunkers om de vijand met kogels en granaten te bestoken. De Grebbelinie die een streep trekt van Rhenen naar Spakenburg loopt ook over Leusdens grondgebied. Daarom heeft deze militaire linie veel invloed gehad op de oorlogshistorie van onze gemeente, de Tweede Wereldoorlog in het bijzonder.

De Duitse geschut bunker aan de Langesteeg heeft een grote relatie met het omliggende landschap, waar in 1945 de gevechten met de geallieerden hebben plaatsgevonden. Het is feitelijk één groot openluchtmuseum, waar ook de oude kampplaats van de Duitsers nog te vinden is. De bunker zelf is een eenvoudig betonnen bouwwerk met twee meter dikke muren, een schietgat en een deur. Met een binnenruimte van 6 bij 3,5 meter en een hoogte van 2,30 meter uitstekend geschikt om een klein museum in te richten.

Een bijzonder monument gesitueerd aan het Valleikanaal, een watertje wat eigenlijk geen kanaal is maar een regen riviertje. Het is gelegen tussen Amersfoort en Veenendaal (wat de rivieren de Eem en (Neder)Rijn met elkaar verbind) en maakt onderweg verbinding met diverse visrijke beken. Het Valleikanaal is een zeer visrijk riviertje wat de grens vormt tussen de provincies Utrecht en Gelderland.

Dit prachtige tussen natuurgebied 'Den Treek' en de 'Gelderse Vallei' verscholen stukje Nederland was op vrijdagavond 17 april 2026 het walhalla van Streekvos Nederland® welke de 16^e editie van Streekvos 2.0 beleefde.

Onder een oude zomereik (een prachtige klassieke boomsoort die we hebben opgezocht, want dat wisten we echt niet uit ons hoofd) stond in een U-vorm een op natuurlijke wijze gemaakt zitje van houten planken en stukken boomstam en daar zette ik natuurlijk ons Streekvostafeltje in het midden bij en de 2 zwarte luxe campingstoelen welke ik speciaal voor de Streekvos voorjaarsavonden gekocht heb. Maar de hoge en behoorlijk oude eik (er vielen regelmatig takken en ook dikke uit) had nog een doel. Je raad het al, de antennemast steunen. 11 buizen en bijna loodrecht stond de mast. De SWR was toen nog beter dan de vorige keer, maar ik had er dit keer ook weer de originele Antron 99 top ingeschroefd i.p.v. de Firestik FS-99. De SWR was 100% 1:1.00 en dat is het best mogelijke resultaat. De volle 100% uitstraling van signaal dus, beter kan niet.

Zoals gewoonlijk startte het aggregaat ook weer bij de eerste trek aan het touw, maar het was wel even zoeken waar ik deze gingen zetten. Mogelijkheden genoeg, maar ik had rekening te houden met 'de burens' want aan de overkant van het Valleikanaal staat de in de regio bekende (heb ik ook opgezocht...) 'Kanoboerderij' en omdat het kanaaltje (deels gekanaliseerd riviertje) erg smal was en de omgeving doodstil, kon ik het aggregaat niet laten staan waar ik deze in eerste aanleg had geplaatst. Namelijk tegen de dikke betonnen muur van de bunker aan de kant van het water. Over

het water klinken geluiden ver (dat weet ik als voormalig intensief sportvisser in ruste, om het zo maar even te noemen) en omdat de bunker in een diepe kuil lag, galmde het lekker na ook in die kuil waar het aggregaat boven op een muur stond. Ik dacht toen slim te zijn en het aggregaat in de kuil voor de ingang van de bunker te zetten (deze kuil was aan 1 zijde gebarricadeerd met een hoge wal van zandzakken met een heel smal looppad er tussen (ik schat 40 cm). En ik met dat zware aggregaat daar tussendoor om het aggregaat voor de deur van de bunker te krijgen. Maar toen bleek ons verlengsnoer net te kort om 2 meter omlaag en om de hoek van de bunker te leggen. En pas toen drong het tot mij door dat het aggregaat veel beter stond aan de wegzijde (dan stond de bunker tussen kano boerderij en aggregaat) en bovendien stond ie dan dichterbij ons maar maakte het minste lawaai. Sterker nog, we hoorden hem bijna helemaal niet meer. Dus een hele boel gesjouw voor niets... het duurt wel vaker even bij mij voordat het muntje valt. Maar ik ben dan blijkbaar net niet slim genoeg om eerst te denken en dan te gaan doen. Pure energieverpilling dus en dan had ik ook nog een nietsvermoedend onschuldig veldmuisje verjaagd die bovenop de stapel zandzakken in het zanderige gras aan een donkere zijde van de bunker en onder 2 grote bomen een mooi holletje had gegraven (...). Gelukkig kroop deze razendsnel iets lager tussen de zandzakken weg en dus die zal inmiddels wel weer terug in het holletje zijn nu die malle kerel met zijn knalgele aggregaat weer vertrokken is. Heeft het muisje ook eens wat gek gezien in diens leventje (...)

Alsof we ergens in het buitenland stonden (foto: Rob)

Na de 'voorstelling' met het aggregaat (waar Rob weinig van mee kreeg want die was druk met foto's maken van deze prachtige omgeving) was stap 2 gereed, want de mast hadden we als eerste in de boom gezet en dat was zoals vaker weer vlot en prima verlopen. Na eerste aanleg even 10 meter achteruit en omhoog kijken, bepalen of en hoe er een spanband rond boom en mast getrokken moeten worden om deze rechter te zetten en na dit te hebben gedaan stond de mast bijna loodrecht. Dus dat was geen moeite. Wel kwamen we er bij het bouwen achter dat één van de nylon anti inscheurhulzen aan het uiteinde van één van de mastdelen, gebroken was. Ik heb namelijk een ouder soort mastdelen (die waren goedkoper... ja nu weet ik ook waarom) en die hebben dus geen aluminium 'ringen' aan het uiteinde, maar van nylon. En als dat spul heel oud is (nou deze palen zijn dat zeker want ik kocht ze 2e hands van iemand die ze al jaren op de zolder van zijn lood had liggen) gaat het barsten en scheuren. We hebben dit deel apart gelegd en na de belangrijkste investeringen haal ik nog een aantal delen er bij (de man heeft namelijk beloofd omdat ze er toch al jaren liggen, de rest ook te bewaren tot de dag dat ik ze kom ophalen).

Enfin, lang verhaal kort. De boel draaide weer snel en ondanks een dik uur reistijd naar deze locatie waren we om 19:45u al weer startklaar voor Streekvos 2.0 editie 16. Dus werd het aggregaat nog even uit gezet en ondertussen ging de zon onder. En daar zagen voorbijgangers 2 aparte kerels van 55 en 60+ jaar oud als verliefde schoolmeisjes met hun smartphones in de aanslag naar de zonsondergang kijken en foto's maken (...) maar dat was ook echt de moeite waard hoor. Wat een uitzicht over de velden, een beloning voor mijn zoektocht (welke de hele vrijdag duurde) naar een plek waar je echt mooi uitzicht had en de deelnemers kon zien aankomen...

De tientallen vogeltjes om ons heen die in deze tijd van het jaar en op zo'n zachte zomeravond (het was 16 graden om 20:00u...) het hoogste lied zingen, maakte de sfeer compleet. Het wachten was op half 9 en om te voorkomen dat ik net als vorige week net te laat zou zijn met het signaal in de ether zette maakte Rob in zijn telefoon een alarm aan voor 20:28u welke inderdaad netjes op tijd begon te klinken, zo dat het signaal er keurig op tijd door mij in werd gezet.

Zo beleefde Arno de zonsondergang in het westen vanaf de locatie van Streekvos 2.0 editie 16

Tot zo ver de romantiek, nu was het moment daar dat de plek waarvoor deze eigenlijk bedoeld was, moest gaan bewijzen... de komende 3 kwartier moest het gaan gebeuren. En toen bleek de romantiek nog niet voorbij, want Rob ging een rondje om en maakte nog veel meer foto's en ook filmpjes. Als een onvervalste documentairmaker zette hij de bunker gedetailleerd op de foto's en pakte de bordjes met toelichting ook mee zo dat het geheel een verhaal werd. Ik hou er van als mensen interesses hebben in onderwerpen die ons allemaal raken... geschiedenis in dit geval. En zo werd het 21:10u en kwam Rob weer terug met de mededeling dat hij vissenstaarten had zien bewegen vlak naast de stenen brug over het Valleikanaal. Ik vertelde hem dat dit water bekend staat als zeer visrijk en dat dit dus zeker kan kloppen, vooral omdat het vrij warm was deze avond voor de tijd van het jaar en de wind volledig was gaan liggen. Dat laatste had ons ook de mogelijkheid gegeven nog een extra mastdeel onder de mast te steken zo dat de antenne dik boven de zomereik uit stak. Terloops voegde ik er aan toe dat we op zijn vroegst binnen een minuut of 5 de 1^e binnenkomer konden begroeten, maar gezien de omgeving (plat en open) het vast nog wel even ging duren...

Dus niet. Vijf minuten later was de 1e binnen en dat was niet Danny Ronde Venen want die had vooraf al bij zowel mij als Rob te kennen gegeven dat hij met een nieuwe set ging rijden en omdat hij één van de nostalgische top vossbakkies had gebruikt tot nu toe, verwachtte ik dat met het moderne ding wat hij nu had wel wat meer moeite zou hebben. Dat klopte wel gedeeltelijk want de eerste binnenkomer (5 minuten na de minimum reistijd, dus heel snel) was inderdaad niet Danny Ronde Venen. En denkend aan die gedenkwaardige avond achter Sassenheim in Kagerplassen gebied bij Leiden waarbij 4 van de 5 deelnemende teams het helemaal niet vonden maar Remco uit Wieringerwaard er nog voor de minimum reistijd was omdat hij een beetje door had getrapt en van de 'goede' kant kwam, was hij was mij betreft de 2^e gegadigde 1^e te worden deze avond. Maar nee, die was het ook niet.

Ja, nu moesten we gaan uitsluiten wie het sowieso niet konden zijn. En een week eerder hadden we Mitch uit Hoofddorp nog ontmoet bij een andere radiovos, waar bij totaal zijn avond niet had. En wij hebben hem het leven ook al diverse keren moeilijk gemaakt, dus waren Rob en ik het snel eens dat hij het zeker niet zou worden (tenzij ons oeroude gezegde van kracht zou worden: De laatsten zullen de eersten zijn en de eersten zullen de laatsten zijn...). Wisten wij veel...

En daar zagen we hem aankomen met gepaste spoed over de aansluitende weg in onze richting. De standaardvraag die wij ons stelden was natuurlijk 'Is dat er één?' en 'Gaat ie afremmen als die ons ziet?'. De auto remde inderdaad af en sloeg rechtsaf 'ons' straatje in, de snelheid ging er uit en hij naderde ons. 'Dat is Mitch!' riep Rob met een gekke bek. Waarop ik enthousiast riep (Mitch een betere avond gunnend): 'Echt?! Is dat Mitch?'. Maar Rob lachte en zei 'Nee, ik weet niet wie het is'. Rob herkende de auto niet door de typische lichtval op dit tijdstip deze avond wat ons ook al problemen had gegeven bij het testen van de spullen, omdat we hierdoor het LCD display van de zendbak op de set amper konden aflezen, zelfs niet met een lampje er op.

Ik twijfelde, want deze auto leek verdacht veel op een korte BMW en daarin rijd Mitch uit Hoofddorp... Mijn twijfel werd snel zekerheid, want het WAS Mitch uit Hoofddorp.

5 minuten na minimaal mogelijke tijd, stond onze vriend uit Hoofddorp daar voor ons en er was verder nog geen enkele activiteit in de wijde omtrek te bespeuren!

Toen Mitch uitstapte riep ik enthousiast '5 minuten na minimale reistijd, geweldig gedaan!' maar Mitch reageerde rustig zoals hij altijd is heel nuchter door te antwoorden: 'O ja, dat kan wel kloppen want het ging eerst niet zo goed dus heb ik onderweg maar even mijn bakkie gewisseld...'

WHAATTT? Zo snel binnen en dan onderweg ook nog lopen rommelen en van bakkie gewisseld?!

Die man blijft een wonder. Vorige week zat hij in zak en as omdat hij geen mini kettingvosje kon vinden en nu reed hij bijna fluitend een dikke eerste plaats, die dus 120% verdiend was. Hulde!!

Ik heb hem wel 3x op zijn hart gedrukt dat hij de stand van zijn peilantenne en het bakkie en alles daar tussen in niet meer moet veranderen. 'Dit werkt dus houden zo!' was mijn stellige advies aan Mitch en hij stemde glimlachend daarmee in.

Die rode vlek is Arno van de Radio, die met een aggregaat in de hand door dit gangetje liep (...)

Terwijl Mitch rustig zat te drinken alsof hij elke Streekvos 1^e is kwam nummer 2 in zicht. In zicht, want die leek ons nog niet te hebben gezien vanaf de overkant van het Valleikanaal en we zagen hem voorbij rijden, omkeren aan de overkant en tot 2x toe bij een geparkeerde camper op de parkeerplaats van de kano boerderij langzaam een rondje draaien. Maar toen hij langs ons reed en later vlak voor ons in het straatje waar we stonden weer stil bleef

staan, zag ik dat het Danny Ronde Venen was en toen begreep ik waarom hij niet direct binnen reed en dat dit niets te maken had met ons niet zien.

Hij was natuurlijk zijn nieuwe bakkie aan het uittesten en afstellen en vertelde ons aan de thee / koffie / chocoladedrank dat het hem nog wel mee viel om met dit bakkie te vossen. Hij had zijn ultieme 'old school' Danita Mark 5 (de beste ooit gebouwd voor het zoeken van een radiovos wat mij betreft, ik heb er jaren lang goede resultaten mee geboekt) ingeruild voor een Midland 48 Pro (de moderne versie van de bekende Midland 48+ met o.a. blauwe verlichting). Het ding lijkt verdacht veel op de TTI 880H, het bakkie wat ik een tijdje op mijn dashboard had staan en nu weer plaats heeft moeten maken voor het bakkie wat ik het meest vertrouw voor het zoeken van radiovossen: De Intek M490 Pro van de libero's in het bouwen van antennes en CB apparatuur uit Italië, Sirio. Ik heb momenteel ook een Siro antenne achterop een voet staan die gemaakt is van de bodem van een aluminium koekepan. Ik had die pan Action gekocht maar dat was een vergissing want het ding trok na 2x gebruik al krom en dan heb ik er niets aan omdat ik op inductie kook. Maar voor dit doel blijkt het ding opvallend geschikt. Prima ding dus, alleen in een verkeerd soort winkel aangeboden tenzij Action ook in CB apparatuur gaat. Ik hoop het niet, want dan mogen Rob en ik alle vragen beantwoorden die mensen krijgen. En wij helpen al zo graag. Zo ook Rob die al een Maxon 2000 (een bakkie met dezelfde ultieme 'radiovossen opspoor kwaliteiten' als de Danita Mark 5) had klaar gelegd voor Mitch uit Hoofddorp na het drama van vorige week, maar deze weer netjes kan opbergen.

Zandzakken, bomen en een museumbunker met een (geel) aggregaat er naast

We hebben echt wel serieuze deelnemers bij de Streekvos rijden hoor, die nep ik niet zo snel. Nou ja de meeste wel, want soms komen er van die 'nieuwkomers' (voor ons bedoel ik) binnen rijden met iets teveel praatjes en die komen dan vanzelf aan de beurt. Niet alleen door eigen ondervinding, maar soms help ik ze wel een handje als ze teveel praatjes krijgen. Zo niet Bart uit Callentsoog, want die had wel praatjes maar ik hoorde hem zeggen dat hij tot 2x toe 'Problemen met het signaal van de Streekvos had' en mij toen adviseerde mijn spullen eens na te kijken. Dat doe ik dan altijd wel maar was in dit geval er bijna wel van overtuigd dat dit niet bij de radiovos maar bij de radiovosenjager zat. Waarmee ik overigens niet zeg dat diens spullen niet deugen, maar zoals ik vorige keer al uitlegde in het verslag zijn het vaak 'lokale' omstandigheden. Denk dan aan storende factoren in de directe omgeving van de plek waar de deelnemer van de Streekvos op dat moment van constatering een rondje draait of anderszijds peiling doet. Vorige keer vertelde ze mij vanuit het deelnemende team 'Stopcontact Sprinter' dat ze tussen het draaipunt bij Baarn Noord en Hilversum ons niet hadden kunnen horen en Bart uit Callentsoog had dus 2 edities problemen met ons signaal gehad om vervolgens 2x eerste te worden 2 edities achter elkaar aan. Je hoeft natuurlijk geen professor te zijn om te begrijpen dat het niet aan de spullen van de Streekvos ligt, noch aan die van Stopcontact Sprinter of Bart. Dat zijn lokale omstandigheden. En Bart's naamgenoot Bart uit Nederhorst den Berg was er vanavond ook bij en die kwam met een heel aannemelijke verklaring voor al die naars: Een repeater station in Hilversum op 26.975 Mhz (1 CB kanaal lager dan de Streekvos uit zend en dus maar 10 Khz er onder in frequentie op CB kanaal 2) die daar keihard door komt en spettert door het signaal van de Streekvos op 26.985 Mhz (CB kanaal 3). Als dat 'spetteren' net tegen het gepeilde signaal aan zit te 'hikken' (als of je SSB (sideband) ontvangt) dan kan je meter daar heel gek door gaan doen als je daar rijdt en aan het peilen bent. Hierdoor ga je 'andere dingen zien' dan er werkelijk worden aangeduid. Als je meter bijvoorbeeld S-je 5 naar Almere aangeeft en S-je 7 naar Utrecht, maar de spetterpiek net even mee komt op het moment dat je auto in de richting van Almere gedraaid staat (waardoor de korte piek de meter even 3 tot 4 S-punten omhoog laat gaan) dan denk je naar Almere te peilen en rijdt je dus straal de verkeerde kant op. Logisch verhaal toch? Zelf denk ik daarom dat de tip van Bart uit Nederhorst wel eens de oplossing kan zijn van het mysterie waar Bart uit Callentsoog deze avond mee te maken kreeg. 'Hij peilde alle kanten op' zo werd het ons verteld, 'behalve de goede...' en dan kom je natuurlijk nooit bij de Streekvos binnen. En dat is het lot dat Bart uit Callentsoog deze avond trof. Hij is uiteindelijk telefonisch binnen gehaald omdat hij dus niet op zijn peilingen kon vertrouwen.

En dan komen we nog bij dat geval met Stopcontact Sprinter die van Baarn Noord tot Hilversum geen Streekvos hoorde, terwijl die gewoon voldoende bereik had (een boodschap die wij eerder kregen toen we achter Sassenheim aan de Kagerplassen stonden, maar toen kwam de klacht van de helft van de deelnemers). Hiervoor heb ik wel een verklaring:

Ooit had ik thuis (toen ik nog in mijn geboorteplaats woonde) een grote Ringo Start 1008 (een enorme 5/8^e golf GPA antenne met een enorme uitwendige spoel er omheen) op een dak van een appartementencomplex staan (12 meter hoog en helemaal vrij). Je zou zeggen 'Dan ontving je lekker veel en kwam je zelf ook ver...'. En ja, theoretisch wel en in de praktijk ook vaak. Maar er kwamen op een slechte dag klachten dat ik door spetterde op andere frequenties, erger nog, op andere banden. Ze zouden mij zelfs net buiten de FM omroep band (ether radio) kunnen horen soms (108.9 Mhz) en hoe in Godsnaam komt een 27 Mhz signaal daar terecht?

Nou, dat zal zo:

Een appartementencomplex dat haaks op die 'van mij' stond, zat ook iemand met een gigantisch grote antenne en wij gebruikten beiden hoog vermogen op 27 Mhz. Die ander zat overigens ook op 2 meter zonder licentie en andere banden te werken. En als hij ging zenden en ik te gelijke tijd ook, dan veroorzaakte zijn signaal (wat zo breedbandig was als het maar kan, omdat hij zwaar

overstuurde) een draaggolf waar de mijne op ging mee liften. Dus hij knalde op 'foute' frequenties maar omdat mijn signaal er op mee lifte (omdat het zo dichtbij werd geproduceerd en we dus in elkaar referentiekering zaten) hoorden ze mij ook op die 'foute' frequenties. Ik heb daar de grootste mogelijke ruzie over gekregen met amateurs uit de wijde omtrek, want ik kon ze maar niet overtuigen dat mijn spullen goed waren en begreep zelf niet hoe het kwam. Het gebeurde immers alleen als ik zelf ook aan het zenden was, dus ik merkte er zelf helemaal niets van en die andere knakker ook niet. Wel – zo bleek later - was hem al vaker gezegd dat zijn spullen niet zuiver werkten maar daar had hij lak aan. Hij wist daarnaast echt niet dat er anderen mee liften op zijn storende draaggolf (...) laat staan dat hij wist dat ik het was.

Tot ik op een avond op kanaal 39 een lang (en veel beluisterd) gesprek had met een leuke meid uit de omgeving en velen ons gesprek geboeid volgden en het dus verder stil was op de 40 kanalen (allemaal info die ik achteraf kreeg). Ergens tegen het einde van het gesprek gebeurde er iets heel gek: Terwijl de jongedame allemaal lieve dingen aan mij overbracht via 27.995 Mhz FM (en God en allemaal getuige was van onze opbloeiende liefde) zag ik haar signaal op mijn S meter steeds met kortere en langere intervallen niet minder dan 5 S punten terug vallen, terwijl ik haar gewoon bleef verstaan. Ik begon aan mijn antenne kabel en tussenkabels te rommelen, schudde de powermeter en tikte stevig op het deksel van mijn bakkie. Ik draaide het bakkie op zijn kop en de swr / powermeter ook, maar wat ik ook probeerde het had geen invloed. Opeens stopte het, maar 10 minuten later begon het weer (...).

Bang dat mijn antenne op het dak iets mankeerde en ik (smoorverliefd op de jongedame zoals zij op mij) het contact met haar zou gaan verliezen, vroeg ik haar op ze iets aan mijn signaal merkte? 'Nee, helemaal niets' antwoordde ze 'Je bent keihard'. Dus vertelde ik wat er gebeurde en begon zij aan haar kabeltjes en stekkers te rommelen maar ook zonder enig effect. Ze zette haar linear uit en ik zag het signaal meteen weer zakken, maar nu slechts 2 S-punten. Ze zette de linear weer aan en toen was het weer 2 S-punten meer, dus allemaal normale dingen. Het springen van het signaal van haar was nu wel gestopt...

Als de schijnwerper in het donker op de zomereik wordt gezet ziet het er zo uit

De volgende dag kreeg ik antwoord op het mysterie:

een vriend van mij die een straat verder woonde vertelde dat hij met de patjakker in de andere flat had zitten praten via de 27 mc bak en dat hij gewoon met een 0,5 watt bakkie met 22 kanalen had zitten zenden, maar de patjakker (patser) had er 600 watt achter gehangen. Wij stelden na veel analytisch overleg samen vast dat het zo geweest moet zijn die avond, dat iedere keer als de patjakker ging zenden hij mijn signalen weg trok. Hij zat 10 kanalen hoger, maar omdat hij zo dichtbij zat (net als toen mijn signaal mee lifte op dat van hem) veroorzaakte hij zoveel HF in de directe omgeving van mijn antenne en ontvangst frequentie dat ik bijna mijn tegenpartij niet meer hoorde. Als we bovenstaande uitgebreide uiteenzetting nu tegen de situatie houden van Stopcontact Sprinter die de Streekvos op een avond peilde bij Baarn – Hilversum en daar blijkbaar een keihard repeater station werkt, dan kan een permanent zendend station daar dichtbij zoveel power op 27 Mhz gooien dat een mobiel ontvangend station als Stopcontact Sprinter niets meer ontvangt (ik zat die bewuste avond in Beverwijk 12 meter hoog met een uitgebreide zeer knappe basis set waardoor ik nog S2 over hield. Maar als mobieltje die een radiovos zoekt die maar S1 – S3 binnen komt, ben je nergens tegen een basis station vlakbij wat 5 of meer S-punten signaal weg trekt. In mijn geval zakte die avond het signaal van het meisje (wat later mijn eerste vriendin werd en mij jaren later aan mijn levenspartner koppelde, ja een zendbakkie kan wat teweeg brengen...) ook steeds met 5 S-punten toen de patjakker ging zenden... Daarbij kan het signaal van de radiovos ook onhoorbaar worden (zo vertelde één van onze deelnemers mij) doordat er op de carpoolplaats van Baarn noord LED lantaarnpalen staan die ruizen op 26.985 Mhz. Dat klinkt als een leeg kanaal maar is dus een storing over een ontvangen station heen. Hier zijn eerder ook mensen door misleid. Al zal dat in het geval van Stopcontact Sprinter weinig tot geen rol hebben gespeeld, want die had dus op de A27 bij Hilversum nog steeds geen signaal.

Moraal van al het bovenstaande: Trek nooit zomaar conclusies over spullen van de radiovos of een deelnemer, want je weet niet wat er loos is. Er zijn teveel mogelijkheden. Wat natuurlijk de radiovos en de deelnemer er niet van ontslaat te moeten controleren of alles nog goed werkt als er vreemde toestanden optreden...

Terug naar de mooie avond van vrijdag 17 april 2026, daar bij die museumbunker en kano boerderij in het prachtige vlakke landschap waar het valleikanaal door stroomt onder de gemeente Leusden. Hier kwam er weer een auto aanrijden en deze herkende ik direct als de exclusieve Volkswagen diesel van Remco uit de omgeving van de Afsluitdijk. Die was ook een stukje van huis weer om de Streekvos te komen bezoeken. Grote waardering hoor, voor alle deelnemers trouwens. Het groepje onder de Eik werd al aardig terwijl ik er altijd vanuit ga dat er misschien niemand tot 2 teams binnen komen... Het waren er hier alweer 3 ondertussen. En toen was daar opeens ook Bart uit Nederhorst den Berg (gevolgd door Stopcontact Sprinter) die dus in het uur daarna met wijze adviezen kwam en op een bepaald moment als donderslag bij heldere hemel tegen mij zei dat de Streekvos illegaal staat. Het lek wel of ik een stroomstoot door mij heen kreeg. WHAATTT???! 'Ja', zei Bart met zijn altijd enthousiaste luide communicatie, 'Aan het begin van de weg staat een borg met 'Verboden voor motorvoertuigen' met daaronder 'Uitgezonderd bestemmingsverkeer!'.

Ook deze schilderachtig mooie foto werd door Rob gemaakt

Ik was met stomheid geslagen en dat werd er niet beter op toen de mannelijke helft van team Stopcontact Sprinter aangaf dat aan het andere eind van de weg exact hetzelfde bord staat met hetzelfde onderschriftbord en de vrouwelijke helft van het team er aan toe voegde 'We waren bijna naar huis gegaan...' (ik zou het zelf ook doen als een vos illegaal staat).

Nou, daar zat ik dan met het schaamrood op mijn kaken. Dacht ik alles goed te hebben gedaan, heb ik een bord met een inrijverbod gemist (...). Rob gaf meteen aan deze ook niet te hebben opgemerkt onderweg, maar toen we terug reden na afloop van de Streekvos editie zagen we duidelijk een spierwit bord met een rode rand en een auto en motor er in met een eveneens spierwit onderbord waar duidelijk op te lezen stond dat de uitzondering alleen gold voor bestemmingsverkeer. En dat was dus alleen de Streekvos zelf... een deelnemer kan bij het inrijden immers niet zeker weten of de radiovos inderdaad voorbij dat bord staat. Soms kan het ook nog 2 km verderop zijn en dan wordt de deelnemer geen bestemmingsverkeer meer, maar doorgaand verkeer. Toch reed iedereen zonder

mokken binnen en daarvoor hulde en een diepe buiging (in een tijd dat mensen het bijna tot kunst hebben verheven om op elkaar te lopen zeiken) maar vooral namens de Streekvos oprechte excuses voor deze onoplettendheid die zomaar tot verkeersboetes had kunnen leiden bij deelnemers. Hoewel ik vind dat een deelnemer een goed verhaal heeft als deze aangehouden zou zijn. En dan zou de Streekvos niet eens in het gebied met het inrijverbod hoeven staan, maar er achter is ook voldoende. Als je een radiovos daar in de buurt peilt en er is (zoals hier het geval was) niet in de directe nabijheid een alternatieve route in dezelfde (gepeilde) richting, dan moet elke handhaver begrijpen dat je oprecht handelt en dus zeker geen smoesje verzint om via een kortere weg van A naar B te komen (en dus geen doorgaand verkeer bent). Maar die handhavers waren er niet, wel diverse figuren die soms keihard over het bruggetje laag vlogen en dus wel degelijk doorgaand verkeer waren.

Maar toch snap ik één ding niet: Waarom een inrijverbod plaatsen aan twee kanten van 2 toeristische bestemmingen? Dit soort verboden zijn meestal bedoeld om rust te creëren door doorgaand verkeer te weren. Maar rust creëren met twee toeristische bestemmingen in het midden van het gebied? Hoe dan?!

De laatste was dus de 2^e Bart, die uit Callentsoog welke vorige 2 Streekvos edities achter elkaar nog eerste werd en daarvoor iets had aan te merken op het signaal van de Streekvos (onterecht, maar zoals eerder uitgelegd was er vast wel degelijk iets loos tijdens de rit van Bart en dat hoeft helemaal niet aan zijn spullen te hebben gelegen). Feit is dat Bart vanavond weer alle kanten uit peilde en uiteindelijk binnen is gehaald en zo toch nog netjes voor 23:00u (onze sluitingstijd als er geen deelnemers meer onderweg zijn) binnen kwam rijden. Laten we hopen dat onze deelnemers volgende keer niet weer onaangenaam verrast worden, want ik kan en zal er voor zorgen dat ze niet meer een inrijverbod hoeven te negeren. Maar dat vreemde gedoe met ontvangst daar heb ik geen invloed op, want zoals ik al meerdere keren aangegeven heb staan onze spullen al weken achter elkaar (edities achter elkaar) probleemloos 100% te werken met geweldige SWR waarden en stabiel groot vermogen en we worden steeds glashelder gehoord op uiteenlopende locaties. Zo ook deze avond keihard in Amersfoort, maar dat kan ook niet anders vanaf deze locatie.

De ontluister boven op de vuldop was ik vergeten te openen, waardoor het ding moeilijk deed en meer dronk

Rest ons nog te vertellen dat er na mooie en minder mooie verrassingen om 23:00u nog een verrassing kwam die niemand had zien aankomen. Ik was bezig de mast uit de boom te halen terwijl Rob wat liep op te ruimen, toen opeens het licht van de schijnwerper die ik op de boom had gericht voor mijn werk uit viel en het opvallend stil werd op de Streekvosplek. Het zachte gebrom wat nog

hoorbaar was van het aggregaat achter de dikke betonnen wand van de museumbunker was acuut gestopt, maar dat realiseerde ik mij pas toen Rob riep 'En nu is het aggregaat uitgevallen!'. Dat had ie nog nooit gedaan, dus verontrust liep ik er heen met Rob achter mij aan. Die riep meteen 'Is de benzine op?!'. Gevolgd door 'Staat de ontluchter op de tankdop wel open?' en hij bleek het 2x bij het rechte eind te hebben. Aangekomen bij het aggregaat zag ik direct dat ik vergeten was de ontluchter op de tankdop open te draaien (dat is nodig omdat het benzinepeil in de tankt zakt en de vrij komende ruimte met buitenlucht moet worden gevuld, anders ontstaat er een vacuüm in de benzinetank en kan er geen brandstof meer naar de motor stromen). Toch had het aggregaat de hele avond gedraaid en was deze nog nooit er vanzelf mee opgehouden. Het grote verschil met andere Streekvos edities tot nu toe: We hoorden alle andere edities het aggregaat vrij goed, maar deze keer amper omdat deze zo goed was weg gezet in deze stille weidelijke omgeving. En toen ik de tankdop er af draaide stelde ik ook vast dat de tank leeg was (inderdaad zoals Rob zei) d.w.z. bijna leeg, want er lag nog een heel klein beetje benzine op de bodem van de tank. Daarmee lijkt te zijn verklaard dat de boel vacuüm getrokken was in de tank en er daardoor geen benzine meer naar de motor kon stromen. Dat heeft dan nog lang geduurd, want het had ook al na een halve tank verbruik kunnen gebeuren. Ik denk dat de boel onregelmatig is gaan lopen omdat het aanzuigen van brandstof door het gesloten ontluchter dopje op de tankdop vermoeilijkt is. Hierdoor loopt het brandstof verbruik op en daardoor is de tank vroegtijdig zo leeg geraakt (want normaal houden we na een avond van zo'n 3 à 4 uur draaien nog een halve liter brandstof over...). Oké, komende week voor de volgende editie nog even vol gooien en testen uiteraard of het aggregaat nog probleemloos functioneert en daarna los laten. Alles was te verklaren zonder een defect te moeten concluderen. Gelukkig maar...

Zo maakte Rob de foto van de prachtige zonsondergang in het westen

Toen ik om 23:00u samen met Rob begonnen was met afbouwen zat de groep nog gezellig te kletsen onder de zomereik, maar toen de stroom en het licht uitvielen, waren ze snel vertrokken. Ik weet niet of dit kwam doordat het opeens donker geworden was, of omdat ze het gewoon tijd vonden maar bijna iedereen vertrok tegelijk behalve onze trouwe deelnemer Danny Ronde Venen (normaal is Mitch uit Hoofddorp er ook nog, maar die had thuis was te regelen op de vroege zaterdagmorgen dus die moest al vroeg op de avond weg). Danny dank voor je hulp met bijlichten, zonder had het allemaal stukken langer geduurd en omdat het aggregaat leeg was hadden wij zelf bijna geen licht meer. De autolampen er op zetten was ook geen optie, omdat we dan de bewoners van de kanoboerderij waarschijnlijk boos hadden gemaakt en de huidige Streekvos auto (die begin juni wordt vervangen) kan niet normaal stationair draaien ook, want dat doet die maar op 2 cilinders).

We hebben steeds maar een kleine groep deelnemers, maar Rob en ik hadden het er nog over op de terugweg bij een beker Fanta en een milkshake: Als de hele groep van teams die wij hebben binnen gehad in minder dan een jaar zich allemaal tegelijk zouden melden tijdens een Streekvos editie, dan staat er waarschijnlijk een groep van rond de 25 auto's. En dat is een groot compliment voor ons als uitvoerenden en organisator. Beter bewijs is er niet aan te dragen dat wat wij samen doen zin heeft. Voor mij zijn het vooral de sfeer en sociale contacten (die 2e op 1) en voor Rob de sfeer en het feit dat hij al zijn hele leven één favoriete tijdverdrijf heeft behouden van jong naar wat hij nu is en dat is radiovossen neer zetten. Rob heeft het altijd naar zijn zin, zo als hij dat in zijn eigen woorden zegt. Maar dat komt ook niet in de laatste plaats door iets wat ik mij vanmorgen bedacht:

'Toen ik Rob vroeg voor de Streekvos en op een dag met wat spanningen onderling een viaduct onder de A2 tussen Breukelen en Abcoude aanwees omdat we die avond weer eens kou mochten leiden en het met bakken uit de hemel kwam, ontmoetten wij een vriendelijk tweetal met een eveneens vriendelijke hond. Terwijl de hond het vooral druk mij mij (n brood) had, was Rob met die twee heren in gesprek. Hij kreeg die avond iets aangeboden wat voor hem na decennia van pijn een nieuw leven zou geven. Sinds hij dat middel is gaan gebruiken is zijn clusterhoofdpijn genezen. Dat is nu dus al meer dan een halfjaar verdwenen. Indirect gaf Rob's hernieuwde contact met de Streekvos hem dus veel meer dan alleen mooie radiovos avonden. Dus elke dwaas snapt waarom Rob zo van de Streekvos edities geniet: Ze brachten hem een pijnloos bestaan... en dat zeg ik niet om mezelf op de borst te slaan overigens. Alle hulde gaat naar de heren daar bij dat eenzame huisje ergens tussen Breukelen en Abcoude. Ik doe het met de vele complimenten die wij steeds krijgen voor de Streekvos edities die altijd onder mijn eindregie staan. Dus ook ik ben hartstikke blij, want de Streekvos bracht mij sociale contacten en hoewel dat in het begin niet kon geloven staat het vast dat de waardering groter is dan gewoon 'fijn dat jullie er staan'. Dat bleek deze avond wel omdat niemand boos was dat de radiovos illegaal stond. En dat was toch in het verleden met andere radiovossen wel anders. De hel brak dan volledig uit...

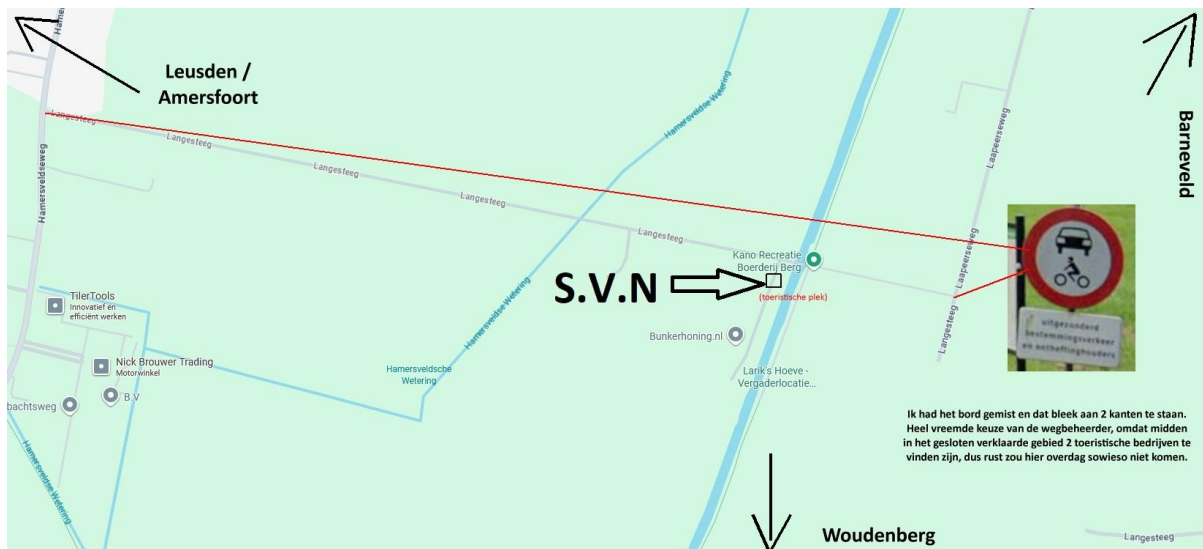

Ik zocht al naar de kanoboerderij waardoor ik dit bord helemaal gemist had (...)

Bedankt voor het vertrouwen iedereen, ook namens Rob die tegenwoordig blij en pijnloos door het leven gaat met zijn partner en mij tegenwoordig elke week helpt om mijn Streekvos Nederland® edities hoe goed bedacht ook door mij, ten uitvoering te brengen. Iets wat ik alleen ook wel zou kunnen, maar dan zou het een stuk lastiger zou zijn en lang niet zo leuk!

Het heeft mij inmiddels zoveel hernieuwd enthousiasme gegeven dat ik twee evenementen in het verschiet heb gezet. Op 19 juni gaan we vanaf 19:30u de 'S.V.N. Midzomernachtvos' ten uitvoer brengen en op 7 augustus vanaf 20:30u de S.V.N. Jubileum Editie 2026. Mis ze niet!

Graag tot vrijdag, want dan zijn we er gewoon weer (zoals de hele maanden april en mei 2026).

Binnenkomers Streekvos 16:

1. Mitch uit Hoofddorp (21:17u)
2. Danny Ronde Venen uit Mijdrecht (21:31u)
3. Remco uit Wieringerwaard (21:33u)
4. Bart uit Nederhorst den Berg (22:26u)
5. Stopcontact Sprinter uit Zeewolde (21:10u)
6. Bart uit Callentsoog (22:50u)

Geen S-rapporten maar we werden behoorlijk overtuigd door 2 stations uit Amersfoort dat wij daar knoerthard door de Gain knalden. Maar dat is natuurlijk ook logisch, want we stonden helemaal open, ruim 11 meter hoog, volledig 1:1.00 en amper 8 km daar vandaan (...). Niettemin altijd fijn daarin bevestigd te worden, dus worden de basisstations welke deze info door gaven natuurlijk hartelijk bedankt.